

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14444/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Надежде Видић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Илић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Милосављевић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2936/24 од 02.07.2025. године, у седници одржаној дана 19.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2936/24 од 02.07.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2936/24 од 02.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2936/24 од 02.07.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Великом Градишту П 499/22 од 12.08.2024. године којом је обавезан тужени да на име дуга исплати тужиоцу износ од 5.226,61 евра са затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена почев од 22.12.2022. године до исплате у динарској противвредности по најповољнијом банчином курсу на дан и у месту исплате, као и да му надокнади трошкове поступка у износу од 219.366,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се користи када се другостепена пресуда не може побијати ревизијом. Она је дозвољена ако постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса или да ново тумачење права. О

дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија, сагласно члану 404. став 2. ЗПП.

Предмет овог спора је захтев тужиоца за испуњење обавезе туженог из уговора који су странке закључиле 16.09.2015. године.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, а о посебној ревизији туженог није потребно одлучивати ни ради новог тумачења права - члана 124. Закона о облигационим односима у вези члана 122. тог закона, имајући у виду утврђено чињенично стање.

Ревизијским наводима оспорава се оцена изведених доказа и указује на недостатке у утврђеном чињеничном стању због пропуста првостепеног суда да изведе све предложене доказе и правилно цени изведене доказе, сагласно и правилу о терету доказивања. Ови наводи ревидента нису од значаја за дозвољеност и основаност његове посебне ревизије, која се може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а чињенична питања су иначе изван контроле ревизијског суда, осим у случају из члана 403. став 2. ЗПП.

Решење Врховног касационог суда Рев 4198/2021 од 02.09.2021. године, на које се тужени позива и које је достављено уз његову жалбу, не оправдава потребу одлучивања о његовој посебној ревизији ради уједначавања судске праксе. Тим решењем није дозвољено одлучивање о посебној ревизији зато што је ревидент у битно истоветном чињенично-правном спору такође оспоравао утврђено чињенично стање.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета овог спора у побијаном делу (члан 28. ЗПП) нижа је од вредности која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић